

Det overordnede er, at vi ikke skal gå ind i det dér, men tværtimod med det fremsatte dagsordensforslag, som snart bliver vedtaget, arbejde for, at vi får overholdt reglerne. Det er det afgørende, og dér er vi fuldstændig enige. De eneste, der har lidt svært ved at forklare, at de ikke vil stemme for den, er Enhedslisten, og det er jo muntert at høre på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Hr. Frank Dahlgaards indlæg blev jo modificeret her i anden runde, og det var godt nok.

Jeg vil sige til hr. Frank Dahlgaard, at problemet er, at de store lande i EU går ind og støtter enkeltsagsprojekter som i f.eks. Air France-sagen, der har været nævnt flere gange. Air France har i en årrække direkte satset på at forøge sin markedsandel i de øvrige europæiske lande for derefter at få et kanonunderskud på grund af de investeringer, man foretog. Derefter går man til den franske stat og siger: Det underskud vil vi gerne have dækket, så vi kan drive virksomheden videre. Så siger den franske stat til Kommissionen: Det vil vi da gerne have lov til, så Air France kan bestå.

Det er netop et klokkeklart eksempel på, at man går ind i et enkeltsagsprojekt og giver en masse – i dette tilfælde – francs for at betale Air France for den ekspansion, man foretog på bekostning af bl.a. SAS og de andre flyselskaber, der findes.

Derfor er vi nogle, deriblandt også Det Konservative Folkeparti, som mener, at den danske regering skal være langt mere aktiv rent politisk for at signalere, at det vil Danmark ikke acceptere.

Det bringer mig så over til hr. Keld Albrechtsen. Jeg mener, det er faktisk forkert at sige – og jeg mener ikke, at man kan gøre det på baggrund af den domspraksis, der er – at domstolene dømmer ud fra politiske hensyn og altid tager hensyn til de store lande. Jeg mener, at det er faktisk forkert, og jeg kunne godt tænke mig, hvis hr. Keld Albrechtsen ville komme med eksempler på domspraksis, hvor det har vist sig, at man har taget sådanne hensyn. Der er flere eksempler på, at f.eks. Storbritannien er blevet dømt i forskellige sager.

Hr. Keld Albrechtsen siger, at det er nederlagsstrategi at gå til Domstolen og få et nederlag. Men når der nu ifølge hr. Keld Albrechtsen er usikkerhed om, hvorvidt Domstolen dømmer politisk, skulle vi så ikke afprøve det? Skulle vi

så ikke prøve at sige til den danske regering: I bør ikke blot intervenere i f.eks. Air France-sagen, men I bør også anlægge sag. Så kan man jo få efterprøvet, om hr. Keld Albrechtsens påstand om, at der er tale om en politisk domstol, er rigtig. Så mit spørgsmål er: Vil Enhedslisten være med til det?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er ikke modstander af, at man prøver disse retssager. Jeg siger bare, at det er det eneste, vi står tilbage med, og det er min bedømmelse af situationen, at problemet med de store EU-landes protektionisme ikke på nogen måde kan løses ved at køre det ved EF-Domstolen.

Det er rigtigt, som hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at det ikke er en påstand, som jeg kan underbygge med en statistik om afgørelser ved EF-Domstolen og sige: Sådan er det. Påstanden bygger på en politisk analyse af magtforholdene i EU. Hvis man virkelig for alvor tog fat på systematisk at trække Frankrig og England og Tyskland for EF-Domstolen, så ville de lande enten ikke blive dømt, eller også ville EU ophøre med at eksistere, for man ville gå så tæt på Frankrigs og Tysklands nationale interesser, at de simpelt hen vil sige: Nu holder det op. Vi vil ikke være med længere. Vi vil ikke acceptere det.

Sådan er stormagter, og så kan man sige som hr. Peter Duetoft, at man gerne ønskede et retssystem og sådan noget. Men jeg mener, at der er grænser for, hvad man kan tvinge lande som England, Frankrig og Tyskland til. Ud fra et unionsmodstandersynspunkt siger jeg så: Lad os dog hellere lave en politisk aftale med disse lande, hvor vi begrænser den værste protektionisme, en aftale, som disse lande selv ønsker at indgå, og som de selv vil stå bag, og som vi derfor kan håbe på at de også vil overholde. Og lad os så på det grundlag få nogle retningslinjer for, hvordan vi lovligt og legalt kan give statsstøtte til en række fornuftige formål, således at vi får et internationalt grundlag, som kan holde.

Det er min påstand, at det grundlag, vi har i dag, ikke holder. Det bygger på unionsfilosofien, det bygger på, at man kan bruge Unionen til at tvinge folk, og det kan man ikke, og det er den illusion, som nu står for fald.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Nu synes jeg, at hr. Keld Albrechtsen taler både